

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 30.09.2004

KOM(2004)620 v konečnom znení

**SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU, RADE, EURÓPSKEMU
HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU REGIÓNOV**

**o implementácii odporúčania Rady 98/561/ES z 24. septembra 1998, týkajúceho sa
európskej spolupráce v oblasti zabezpečenia kvality vysokoškolského vzdelávania**

1. Úvod

Rada ministrov prijala 24. septembra 1998 odporúčanie týkajúce sa európskej spolupráce v oblasti zabezpečenia kvality vysokoškolského vzdelávania¹. V odporúčaní sa vyzývajú členské štáty, aby podporovali alebo zaviedli systémy zabezpečenia kvality a viedli vysoké školy a príslušné orgány k spolupráci a výmene skúseností. V odporúčaní sa takisto žiada Komisia, aby podporovala takúto spoluprácu a informovala o implementácii cieľov odporúčania na európskej úrovni a na úrovni členského štátu.

Odporúčanie Rady z roku 1998 bolo do značnej miery výsledkom európskeho pilotného projektu organizovaného Komisiou v deväťdesiatych rokoch. Odporúčanie vytvorilo základ pre vytvorenie siete ENQA, Európskej siete zabezpečenia kvality vysokoškolského vzdelávania, a jej narastajúceho počtu členov.

Dve politické udalosti vniesli do programu kvality nový impulz: Bolonský proces a Lisabonská stratégia. Význam zabezpečenia kvality bol nedávno zdôraznený v spoločnej predbežnej správe Rady a Komisie, predloženej v marci 2004, ktorá sa týka implementácie podrobného pracovného programu zameraného na následnú kontrolu cieľov vzdelávacích systémov a systémov odbornej prípravy v Európe². Pevný a transparentný systém zabezpečenia kvality je takisto nevyhnutnou zložkou „európskeho rámca kvalifikácií“, ku ktorému sa ministri zaviazali v rámci Bolonského procesu aj Lisabonskej stratégie.

Táto správa má dve časti. Prvá časť: Zavedenie systémov zabezpečenia kvality v členských štátoch a druhá časť: Činnosti spolupráce na európskej a medzinárodnej úrovni. Správa sa zaoberá aj „berlínskym mandátom“, ktorý udelili sieti ENQA ministri signatárskych štátov Bolonského procesu. Prehľad agentúr jednotlivých krajín je uvedený v prílohe.

2. Prvá časť: Zavedenie systémov zabezpečenia kvality v členských štátoch

Zhrnutie

Takmer všetky členské štáty a ďalšie európske krajiny si už vytvorili systémy zabezpečenia kvality alebo ich práve vytvárajú. Skúsenosti sa líšia, pokiaľ ide o trvanie a intenzitu, ale všetky sa týkajú zabezpečenia kvality ako základnej vlastnosti systémov vysokoškolského vzdelávania. Fungujúce systémy pôsobia v súlade s postupmi stanovenými v odporúčaní Rady z roku 1998.

2.1. Vytvorenie agentúr

V odporúčaní sa vyzývajú členské štáty, aby podporovali a podľa potreby zaviedli transparentné systémy zabezpečenia kvality. Reakciou na túto výzvu bolo, že väčšina členských štátov vytvorila jednu alebo viac agentúr zabezpečujúcich kvalitu, ktorých cieľom je zlepšovať kvalitu prostredníctvom vonkajšieho hodnotenia. Vysokoškolské

¹ Odporúčanie Rady z 24. septembra 1998, týkajúce sa európskej spolupráce v oblasti zabezpečenia kvality vysokoškolského vzdelávania (98/561/ES) Ú. v. ES L 270, 7.10.1998, s. 56. Pozri prílohu 1.

² „Vzdelávanie a odborná príprava v roku 2010“, úspech Lisabonskej stratégie závisí od neodkladných reforiem.

http://europa.eu.int/comm/education/policies/2010/doc/jir_council_final.pdf

inštitúcie boli vyzvané, aby si vytvorili vlastné vnútorné mechanizmy zabezpečenia kvality, ktoré by v značnej miere poskytli základ pre vonkajšie hodnotenie.

Charakteristika vnútroštátneho systému vysokoškolského vzdelávania ovplyvňuje vlastníctvo, rozsah pôsobnosti a zameranie agentúr a ich činností. Teda existenciu rôznych modelov. Niekoľko krajín sa rozhodlo pre „hviezdicovitý model“ s jednou ústrednou akreditačnou agentúrou, ktorá dozerá na skupinu osobitnejších hodnotiacich alebo akreditačných agentúr. Iné krajiny majú jedinou agentúru, ktorá má na starosti zabezpečenie kvality alebo akreditáciu.

V odporúčaní Rady sa uvádza, že „autonómia a (alebo) nezávislosť príslušných štruktúr, orgánu zodpovedného za zabezpečenie kvality (pokiaľ ide o postupy a metódy), pravdepodobne prispeje k účinnosti postupov zabezpečenia kvality a prijatiu výsledkov“. Na druhej strane sa všeobecne uznáva, že agentúry by mali pôsobiť v úzkom kontakte s akademickou obcou a primerane zohľadňovať potreby spoločnosti, verejných a súkromných sponzorov, študentov, rodičov a trhu práce.

Okrem vnútroštátnych alebo regionálnych agentúr existuje množstvo profesijných akreditačných organizácií (napríklad pre inžinierov, lekárov, účtovníkov). Existovali už dávno pred odporúčaním Rady a spôsob ich práce nie je týmto ovplyvnený. Existujú však podobnosti a synergie, ktoré stojí za to preskúmať. To platí aj pre medzinárodné akreditačné agentúry alebo orgány, medzi ktoré patria európsky EQUIS (obchodné štúdie) a americké agentúry AACSB (obchodné štúdie) a ABET (technická akreditácia v USA a pomoc pri zavedení akreditačných systémov v iných krajinách).

2.2. Druhy hodnotenia

Rozlišuje sa osem druhov hodnotenia alebo akreditácie: hodnotenie predmetu, hodnotenie programu, hodnotenie inštitúcie, akreditácia programu, akreditácia inštitúcie, inštitucionálny audit (vnútorných mechanizmov zabezpečenia kvality), porovnávacie hodnotenie predmetu a porovnávacie hodnotenie programu. Najbežnejším ostáva hodnotenie programu, ale akreditácia programu sa k nemu približuje a inštitucionálny audit je tretím všeobecne najrozšírenejším druhom. V poslednom období sa prejavuje záujem o porovnávacie hodnotenie programu alebo predmetu, v rámci ktorého sa hľadajú osvedčené postupy v danej oblasti. Možno konštatovať jasné smerovanie k väčšej rôznorodosti druhov hodnotenia a väčšina agentúr pravidelne využíva viac ako jeden druh hodnotenia.

2.3. Kritériá a metodológie

Rada odporučila, aby systémy zabezpečenia kvality boli založené na charakteristikách, ktoré sú uvedené v prílohe k tomuto odporúčaniu. Celkovo vzaté, agentúry pracujú podľa týchto charakteristík, hoci ich uplatňovanie sa môže líšiť podľa vnútroštátnych alebo inštitucionálnych súvislostí. Krátka analýza ich implementácie je takáto:

Kritériá

Odporúčanie tesne spája kritériá zabezpečenia kvality s cieľmi, ktoré boli každej inštitúcii určené vo vzťahu k potrebám spoločnosti a trhu práce. Prieskum ENQA³ ukazuje, že došlo k jasnému prechodu od hodnotenia porovnávaním so stanovenými cieľmi inštitúcie k využívaniu objektívnejších vonkajších kritérií a noriem pri hodnotení a akreditácii. Môžu to byť minimálne prahové normy, priemerné normy alebo náročnejšie prísnejšie normy, ktoré sú zamerané na uznanie dokonalosti.

Sebahodnotenie uskutočňované inštitúciami

Väčšina systémov hodnotenia a akreditácie si vyžaduje sebahodnotenie. Skupina pre sebahodnotenie pozostáva vo väčšine prípadov z riadiacich pracovníkov učiteľského personálu. Študenti sa zúčastňujú na sebahodnotení iba zriedkavo. Účasť administratívnych pracovníkov a študentov sa rôzni.

Návštevy expertnej skupiny priamo na mieste

Návšteva priamo na mieste je štandardným prvkom hodnotiaceho procesu. Návšteva pozostáva zo stretnutí a pohovorov, často z návštevy zariadení, stretnutia s vyšším vedením a preskúmania materiálnych dôkazov.

Zloženie expertnej skupiny

Všetky agentúry využívajú vonkajších odborníkov a v skupine odborníkov sú veľmi často aj medzinárodní odborníci, najmä v prípade susediacich krajín, ktoré používajú rovnaký jazyk. Odborníci z oblasti zamestnanosti sa využívajú v menej ako polovici prípadov, profesijné združenia, študenti a absolventi vysokých škôl dokonca ešte menej. Zapojenie cudzincov do riadiacich orgánov agentúr je menej bežné, ale tento trend stúpa.

Predkladanie správ a následná kontrola

Správy sa uverejňujú vo väčšine prípadov, ale nie vo všetkých prípadoch hodnotenia a akreditácie. Je bežnou praxou obrátiť sa na hodnotené inštitúcie ešte pred uverejnením správ. V troch štvrtinách prípadov sú inštitúcie zodpovedné za následnú kontrolu odporúčaní; v polovici prípadov sú zodpovedné spoločne s agentúrami a vládou.

3. Druhá časť: Európska a medzinárodná spolupráca

Zhrnutie:

Väčšina krajín je v rôznej miere zapojená do bilaterálnej, multilaterálnej, európskej a globálnej spolupráce v oblasti zabezpečenia kvality a akreditácie. Tieto medzištátne iniciatívy majú podobné ciele: určiť porovnateľné kritériá a metodológie a podporiť dobré fungovanie agentúr zabezpečujúcich kvalitu s cieľom dosiahnuť vyššiu transparentnosť a napokon vzájomné uznávanie systémov a hodnotení zabezpečenia kvality.

³

Pozri poznámku pod čiarou 9.

3.1. Bilaterálna a regionálna spolupráca

Vlády Belgicka (Flámsko) a Holandska sa rozhodli začleniť svoje činnosti v oblasti zabezpečenia kvality do jedného spoločného akreditačného systému. Agentúry a orgány zabezpečujúce kvalitu vysokoškolského vzdelávania z dvanástich krajín⁴ sa rozhodli zapojiť do „spoločnej iniciatívy kvality“, neformálnej siete, ktorá umožňuje spoluprácu v oblasti problematiky zabezpečenia kvality a akreditácie bakalárskych a magisterských programov v Európe. Trinásť agentúr z ôsmich krajín⁵ sa rozhodlo založiť Európske konzorcium pre akreditáciu (ECA), ktoré sa zameriava na akreditačné hľadisko procesu zabezpečenia kvality a vzájomné uznávanie svojich príslušných systémov a hodnotení zabezpečenia kvality do roku 2007. Sieť stredoeurópskych a východoeurópskych agentúr zabezpečujúcich kvalitu vysokoškolského vzdelávania (sieť CEE) má 18 členských agentúr⁶ a agentúry z piatich severských krajín, zabezpečujúce kvalitu⁷, sa v roku 2003 rozhodli dať formálnu podobu svojej spolupráci a vytvorili Severskú sieť zabezpečenia kvality vysokoškolského vzdelávania. Všetky uvedené zoskupenia sa týkajú členských agentúr širokej Európskej siete zabezpečenia kvality vysokoškolského vzdelávania (ENQA).

3.2. Európska sieť zabezpečenia kvality vysokoškolského vzdelávania (ENQA)

ENQA bola vytvorená ako priamy dôsledok odporúčania Rady z roku 1998 a môže sa preto považovať za jeho najkonkrétnejší výsledok na európskej úrovni, ako aj za východisko a hlavného činiteľa ďalšieho vývoja. Valné zhromaždenie ENQA, ktoré sa konalo v júni 2004, rozhodlo rozšíriť členstvo v ENQA o agentúry zo všetkých 40 signatárskych štátov Bolonského procesu a zaviesť reformy potrebné pre ENQA na splnenie jej budúcej úlohy, ktorou je poskytovať služby svojim členom a snažiť sa o vzájomné uznávanie systémov zabezpečenia kvality v Európe.

ENQA sa zapojila do úzkej spolupráce so sieťami ENIC a NARIC (siete akademických hodnotiteľov), aby preskúmala, ako môžu lepšie informácie o kvalite urýchliť uznávanie diplomov a období štúdia, najmä pokiaľ ide o medzištátne vzdelávanie. Prostredníctvom svojich členov plánuje ENQA podporiť medzištátne hodnotenia, najmä medzištátne hodnotenie spoločných a dvojštátnych akademických hodností.

3.3. Siete vo vysokoškolskom vzdelávaní

Odporúčanie Rady vyzýva na podporu vysokoškolských inštitúcií, ktoré chcú spolupracovať v oblasti zabezpečenia kvality na medzištátnom základe. Z tohto hľadiska bolo vďaka odporúčaniam a tlaku skupiny Bolonského procesu prijatých niekoľko iniciatív alebo iniciatív dostali nové stimuly.

⁴ Belgicko (Flámsko), [Dánsko](#), Holandsko, Írsko, Nemecko, Nórsko, Rakúsko, Spojené kráľovstvo, [Španielsko](#), Švajčiarsko, Švédsko, [Taliansko](#).

⁵ Belgicko (Flámsko), Holandsko, Írsko, Nemecko, Nórsko, Rakúsko, Španielsko, Švajčiarsko.

⁶ Z Bulharska, Českej republiky, Estónska, Chorvátska, Litvy, Lotyšska, Macedónska, Maďarska, Nemecka (Bavorska), Poľska, Rakúska, Rumunska, Ruska, Slovenska, Slovinska.

⁷ Dánsko, Fínsko, Island, Nórsko a Švédsko.

Združenie európskych univerzít (EUA) riadi medzištátny program inštitucionálneho hodnotenia, ktorý pomáha svojim členom zabezpečiť, aby inštitúcia ako celok prevzala zodpovednosť za nepretržité zabezpečovanie a zvyšovanie kvality. EUA je zapojené aj do projektu „kultúra kvality“, podporovaného Komisiou, v rámci ktorého si skupiny univerzít navzájom pomáhajú zavádzať vnútorné mechanizmy zabezpečenia kvality, zlepšovať svoju úroveň kvality a lepšie sa pripraviť na vonkajšie hodnotenia.

Pokiaľ ide o globálnu úroveň, Medzinárodná sieť agentúr zabezpečujúcich kvalitu vysokoškolského vzdelávania (INQAAHE) pripravuje príručku správnych postupov, ktorá je určená agentúram, a Medzinárodné združenie rektorov univerzít (IAUP) posudzuje uskutočniteľnosť „svetového registra kvality“, pokiaľ ide o agentúry zabezpečujúce kvalitu.

3.4. Rada Európy

Podľa Dohovoru medzi Radou Európy a UNESCO o uznávaní kvalifikácií týkajúcich sa vysokoškolského vzdelania v európskom regióne⁸ musí každá krajina uznať kvalifikácie, ktoré sú podobné zodpovedajúcim kvalifikáciám v jej vlastnom systéme, pokiaľ neexistujú podstatné rozdiely medzi jej vlastnými kvalifikáciami a kvalifikáciami, ktoré sa majú uznať. Za tieto podstatné rozdiely možno považovať kvalitu výučby a vzdelávania. Teda význam súčasnej úzkej spolupráce medzi odborníkmi v oblasti zabezpečenia kvality (sieť ENQA) a odborníkmi v oblasti akademického hodnotenia (sieť NARIC EÚ a partnerská sieť ENIC Rady Európy a UNESCO-CEPES).

3.5. OECD a UNESCO

OECD a UNESCO spolupracujú na vypracovaní nezáväzného usmernenia týkajúceho sa ochrany spotrebiteľov pri cezhraničnom vysokoškolskom vzdelávaní so silným dôrazom na zabezpečenie kvality. UNESCO vytvorilo globálne fórum v oblasti zabezpečenia kvality, akreditácie a uznávania kvalifikácií, budujúc na existujúcich regionálnych sieťach a dohovoroch v oblasti uznávania diplomov. UNESCO-CEPES uskutočňuje v Európe projekt zhromažďovania ukazovateľov v oblasti vysokoškolského vzdelávania, ktoré by sa mohli využívať pri zabezpečovaní kvality a hodnoteniach.

4. Berlínsky mandát

Ministri zodpovední za vysokoškolské vzdelávanie zo 40 signatárskych štátov Bolonského procesu sa 19. septembra 2003 zišli v Berlíne a prijali komuniké, v ktorom vyzývajú ENQA, aby „prostredníctvom svojich členov a v spolupráci s EUA, EURASHE a ESIB vypracovala dohodnutý súbor noriem, postupov a usmernení týkajúcich sa zabezpečenia kvality s cieľom preskúmať spôsoby zabezpečenia primeraného systému vzájomného hodnotenia pre agentúry alebo orgány zabezpečujúce kvalitu a (alebo) akreditáciu a v roku 2005 informovať ministrov o výsledku prostredníctvom skupiny následnej kontroly“.

⁸

<http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/QueVoulezVous.asp?NT=165&CM=8&DF=10/02/04&CL=ENG>

Dve pracovné skupiny organizované ENQA skúmajú rôzne prvky mandátu. Jedna pracovná skupina pre normy, postupy a usmernenia a jedna pracovná skupina pre vytvorenie primeraného systému vzájomného hodnotenia. Odborníci čerpajú z existujúcich štúdií a skúseností ENQA a jej členov, ktorí sú organizovaní v regionálnych (severná a východná Európa) alebo špecializovaných sieťach (európske asociácie pre akreditáciu). Skúmajú inštitucionálne hodnotenia EUA, prístup založený na kompetenciách v rámci projektu harmonizácie⁹, ako aj prácu profesijných akreditačných agentúr, ktoré sa zameriavajú na osobitné oblasti. Budú sa zvažovať aj skúsenosti z iných častí sveta, najmä zo Spojených štátov amerických.

ENQA predkladá správu prostredníctvom bolonskej skupiny pre následnú kontrolu a predloží predbežnú záverečnú správu do začiatku roka 2005, ešte pred schôdzkou ministrov v Bergene, ktorá sa bude konať v máji 2005.

5. Záver

Implementácia odporúčania Rady z roku 1998 bola výrazným úspechom, keďže väčšina krajín skutočne zaviedla systém zabezpečenia kvality a európska spolupráca v oblasti kvality bola intenzívna. Práca na zabezpečení kvality očividne získala ďalší impulz od ústredného postavenia vzhľadom na problémy kvality v Bolonskom procese a Lisabonskej stratégii a bola uznaná za základnú zložku vyvíjajúceho sa „európskeho rámca kvalifikácií“.

Značné úsilie bolo vynaložené na bilaterálnej a regionálnej úrovni na vytvorenie priaznivej klímy dôvery, ktorá by podporila vzájomné uznávanie systémov a hodnotení zabezpečenia kvality. Mandát udelený ENQA v Berlíne by mohol mať rovnako pozitívny účinok na širšiu európsku pôsobnosť.

Nadišiel okamih prijať rozhodujúce opatrenia na dosiahnutie skutočného vzájomného uznávania systémov a hodnotení zabezpečenia kvality a akreditačných systémov a opatrenia umožňujúce, aby zabezpečenie kvality účinne prispelo k nášmu spoločnému cieľu urobiť z európskeho vysokoškolského vzdelávania „garanta svetovej kvality“. V tejto dôležitej oblasti sa môže a musí dosiahnuť pokrok.

Prílohy

1. Berlínske komuniké, vyňatá pasáž o zabezpečení kvality.
2. Existujúce agentúry zabezpečujúce kvalitu podľa krajín.

⁹ Univerzita Deusto, Bilbao, Španielsko (www.relint.deusto.es/TuningProject/index.htm) alebo Univerzita v Groningene, Holandsko (www.let.rug.nl/TuningProject/index.htm).

„Vytvorenie európskeho priestoru vysokoškolského vzdelávania“

Komuniké z konferencie ministrov zodpovedných za vysokoškolské vzdelávanie, ktorá sa konala v Berlíne 19. septembra 2003

= Vyňatá pasáž o zabezpečení kvality =

„Ukázalo sa, že kvalita vysokoškolského vzdelávania je v centre vytvorenia európskeho priestoru vysokoškolského vzdelávania. Ministri sa zaväzujú podporovať ďalší rozvoj zabezpečenia kvality na inštitucionálnej, vnútroštátnej a európskej úrovni. Zdôrazňujú potrebu vypracovať vzájomne uznávané kritériá a metodológie zabezpečenia kvality.

Zároveň zdôrazňujú, že v súlade so zásadou inštitucionálnej autonómie je za zabezpečenie kvality zodpovedná najmä každá jednotlivá inštitúcia, čo predstavuje základ pre skutočnú zodpovednosť akademického systému v rámci vnútroštátneho rámca kvality.

Súhlasia preto, aby do roku 2005 vnútroštátne systémy zabezpečenia kvality obsahovali:

- definíciu povinností zúčastnených orgánov a inštitúcií,
- hodnotenie programov alebo inštitúcií vrátane vnútorného hodnotenia, vonkajšieho preskúmania, účasti študentov a uverejňovania výsledkov,
- systém akreditácie, certifikácie alebo porovnateľných postupov,
- medzinárodnú účasť, spoluprácu a vytvorenie sietí.

Pokiaľ ide o európsku úroveň, ministri vyzývajú ENQA, aby prostredníctvom svojich členov a v spolupráci s EUA, EURASHE a ESIB vypracovala dohodnutý súbor noriem, postupov a usmernení týkajúcich sa zabezpečenia kvality, aby preskúmala spôsoby zabezpečenia primeraného systému vzájomného hodnotenia pre agentúry alebo orgány zabezpečujúce kvalitu a (alebo) akreditáciu a v roku 2005 informovala ministrov prostredníctvom skupiny následnej kontroly.“

Príloha 2

Agentúry zabezpečujúce kvalitu vysokoškolského vzdelávania podľa krajín

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Albania	Accreditation Agency of Higher Education, Accreditation Council	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Austria	Fachhochschulrat – www.fhr.ac.at	National, non-university sector	Institutional and programme evaluation, programme accreditation
Austria	Österreichischer Akkreditierungsrat – www.akkreditierungsrat.at	National, private universities	Institutional accreditation, programme accreditation
Belgium (Flanders)	Flemish Inter-university Council – www.vlir.be	Regional, university sector	Programme evaluation
Belgium (Flanders)	Council of Flemish Institutes for Higher Education – www.vlhora.be	Regional, non-university sector	Programme evaluation
Belgium	Conseil des Recteurs (CRef)	University sector	Programme evaluation
Bulgaria	National Evaluation and Accreditation Agency at the Council of Ministers – http://www.neaa.government.bg	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Croatia	National Council for Higher Education	National, university and non-university sectors	Programme evaluation in function of accreditation by ministry
Cyprus	Council of Educational Evaluation – sekap@cytanet.com.cy	National, non-university sector	Programme evaluation, programme accreditation
Czech Republic	Accreditation Commission – www.msmt.cz/DOMEK/default.asp?CAI=2856	National, university and non-university sectors	Programme accreditation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Denmark	Danish Evaluation Institute – www.eva.dk	National, university and non-university sectors	Programme evaluation and accreditation, institutional evaluation
Estonia	Estonian Higher Education Accreditation Centre – www.ekak.archimedes.ee	National, university and non-university sectors	Programme accreditation
Finland	Finnish Higher Education Evaluation Council – www.finheec.fi	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation
France	Comité National d'Évaluation – www.cne-evaluation.fr	National, university sector	Institutional evaluation
France	Inspection générale de l'administration de l'éducation nationale et de la recherche (IGAENR) – www.education.gouv.fr	National, university and non-university	Institutional evaluation
Germany	Akkreditierungsrat – www.akkreditierungsrat.de	National, university and non-university sectors	Meta-accreditation
Germany	Zentrale Evaluations- und Akkreditierungsagentur (ZevA) – www.zeva.uni-hannover.de	Regional, university and non-university sectors	Programme accreditation
Germany	Akkreditierungs-, Zertifizierungs- und Qualitätssicherungs-Institut (ACQUIN) - www.acquin.org	Regional, university and non-university sectors	Programme accreditation
Germany	Agentur für Qualitätssicherung durch Akkreditierung von Studiengängen (AQAS) – www.aqas.de	Regional, university and non-university sectors	Programme accreditation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Germany	Akkreditierungsagentur für Studiengänge der Ingenieurwissenschaften, der Informatik, der Naturwissenschaften und der Mathematik (ASIIN) – www.asiin.de	Regional, university and non-university sectors, subject-specific	Programme accreditation
Germany	Akkreditierungsagentur für Studiengänge im Bereich Heilpädagogik, Pflege, Gesundheit und Soziale Arbeit (AHPGS) – www.ahpgs.de	Regional, university and non-university sectors, subject-specific	Programme accreditation
Germany	Stiftung Evaluationsagentur Baden-Württemberg (EVALAG) – www.evalag.de	Regional, university and non-university sectors	Programme evaluation
Germany	Foundation for International Business Administration Accreditation – www.fibaa.de	Regional, university and non-university sectors, subject-specific	Programme accreditation
Hungary	Hungarian Accreditation Committee (HAC) – www.mab.hu	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Iceland	Division of Evaluation and Supervision – http://mrn.stjr.is	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation
Ireland	Higher Education and Training Awards Council (HETAC) www.hetac.ie	National, non-university sector	Programme and institutional evaluation and accreditation
Ireland	Higher Education Authority – www.heai.ie	National, university sector	Institutional evaluation, meta-evaluation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Ireland	National Qualification Authority of Ireland – www.ngai.ie	National, non-university sector	Institutional evaluation
Italy	National Committee for the Evaluation of the University System – www.vsu.it	National, university sector	Programme and institutional evaluation, institutional accreditation
Latvia	Higher Education Quality Evaluation Centre - www.aiknc.lv	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Lithuania	Lithuanian Centre for Quality Assessment in Higher Education – www.skvc.lt	National, university and non-university sectors	Programme evaluation and accreditation
Macedonia	Ministry of Education and Science, Accreditation Board	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Netherlands	Inspectorate of Higher Education – www.owinsp.nl	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation, meta-evaluation
Netherlands	Netherlands Quality Agency – www.hbo-raad.nl	National, non-university sector	Programme evaluation
Netherlands	Netherlands Accreditation Organisation – www.nao-ho.nl	National, university and non-university sectors	Programme accreditation
Netherlands	Quality Assurance Netherlands Universities (QANU) – www.qanu.nl	National, university sector	Programme evaluation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Norway	Norwegian Agency for Quality Assurance in Education (NOKUT) – www.nokut.no	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Poland	National General Accreditation Commission – www.men.waw.pl	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Poland	University Accreditation Commission – http://main.amu.edu.pl/~ects/uka/uka.html	National, university sector	Programme accreditation
Poland	Association of Management Education Forum – www.semforum.org.pl	National, private university and non-university sectors, subject-specific	Programme evaluation and accreditation
Portugal	National Council for Evaluation of Higher Education (CNAVES) – www.cnaves.pt	National, university and non-university sectors	Institutional evaluation
Romania	National Council for Academic Assessment and Accreditation – www.cneaa.ro	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Slovakia	Accreditation Commission – www.akredkom.sk	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Slovenia	Council for Higher Education	National, university and non-university sectors	Institutional accreditation
Slovenia	Higher Education Quality Assessment Commission (HEQAC)	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Spain	National Agency for Quality Assessment and Accreditation (ANECA) – www.aneqa.es	National, university sector	Programme and institutional evaluation and accreditation
Spain	Agency for Quality Assurance in the Catalan University System – www.agenqua.org	Regional, university sector	Programme and institutional evaluation
Sweden	National Agency for Higher Education – www.hsv.se	National, university sector	Programme and institutional evaluation and accreditation
Switzerland	Centre for Accreditation and Quality Assurance of the Swiss Universities (OAQ) – www.oaq.ch	National, university sector	Programme and institutional accreditation
United Kingdom	Quality Assurance Agency for Higher Education (QAA) – www.qaa.ac.uk	National, university and non university sectors	Programme and institutional evaluation
	European University Association (EUA) – www.eua.be/eua/	University sector	Institutional evaluation